

Czwartek, 24 marca 2011 r.

Mianowanie dyrektora Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)

P7_TA(2011)0113

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie powołania dyrektora wykonawczego Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych)

(2012/C 247 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pismo z dnia 28 lutego 2011 r. wystosowane przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych),
 - uwzględniając art. 51 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając fakt, że na posiedzeniu w dniu 17 marca 2011 r. Komisja Gospodarcza i Monetarna wysłuchała kandydata wybranego przez Radę Organów Nadzoru Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych),
 - uwzględniając art. 120 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Verena Ross spełnia kryteria określone w art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010,
1. zatwierdza powołanie Vereny Ross na stanowisko dyrektora wykonawczego Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych);
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

Przygotowanie budżetu na rok 2012

P7_TA(2011)0114

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2012 (2011/2042(BUD))

(2012/C 247 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 313 i 314 TFUE,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Czwartek, 24 marca 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020” (1),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2010 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie programu prac Komisji na rok 2011 (2),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia dotyczące działań i inicjatyw do podjęcia (sprawozdanie śródkresowe) (3),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie zarządzania gospodarką (4),
- uwzględniając zaktualizowany program finansowy Komisji na lata 2007-2013, przedłożone zgodnie z pkt 46 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2012,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0058/2011),

Budżet na rok 2012 pod hasłem wzmocnionego europejskiego zarządzania gospodarką, mechanizmu europejskiego semestru i celów strategii „Europa 2020” w zakresie pobudzenia wzrostu i zatrudnienia

1. jest zdania, że strategia „Europa 2020” powinna pomóc Europie wyjść z kryzysu i wzmocnić się dzięki inteligentnemu, trwałemu i sprzyjającemu integracji społecznej wzrostowi, który opiera się na pięciu głównych celach UE dotyczących propagowania zatrudnienia, poprawy warunków sprzyjających innowacjom, badaniom naukowym i rozwojowi oraz wydatków publicznych na nie, realizacji naszych dążeń w zakresie zmiany klimatu i energii, poprawy poziomu edukacji i propagowania integracji społecznej, w szczególności poprzez ograniczanie ubóstwa; przypomina, że państwa członkowskie same w pełni zatwierdziły te cele;

2. wskazuje, że należy zapewnić pewną spójność między osiąganiem tych celów a środkami przeznaczonymi na nie na szczeblu europejskim i krajowym; podkreśla, że unijna polityka budżetowa musi być zgodna z tą zasadą; jest zdania, że europejski semestr – jako nowy mechanizm służący umocnieniu europejskiego zarządzania gospodarką – powinien stanowić okazję do rozpatrzenia najskuteczniejszego sposobu realizacji tych celów;

3. jest głęboko przekonany, że europejski semestr powinien zmierzać do usprawnienia koordynacji i zwiększenia spójności krajowych i europejskich strategii gospodarczych i budżetowych; jest zdania, że powinien on skupić się na zwiększeniu synergii między europejskimi i krajowymi inwestycjami publicznymi w celu skutecznego osiągnięcia unijnych ogólnych celów politycznych; dostrzega podstawowe różnice między strukturą budżetu UE a strukturą budżetów krajowych; uważa jednak, że należy jak najszybciej określić łączny poziom unijnych i krajowych wydatków publicznych przeznaczonych na realizację wspólnych celów politycznych;

4. podziela obawy Rady dotyczące ograniczeń gospodarczych i budżetowych na poziomie krajowym, lecz przypomina przede wszystkim, że zgodnie z postanowieniami traktatu budżet UE nie może wykazać deficytu publicznego; przypomina, że w 2009 r. skumulowany deficyt publiczny w całej UE sięgał 801 mld EUR oraz że budżet UE stanowi zaledwie 2 % ogółu wydatków publicznych w UE;

5. jest jednak zdania, że ze względu na trudną sytuację gospodarczą w Unii ważniejsze niż kiedykolwiek jest zapewnienie odpowiedniego wdrożenia budżetu UE, jakości wydatkowania oraz optymalnego wykorzystania istniejącego systemu finansowania wspólnotowego; sugeruje przeprowadzenie gruntownego przeglądu tych pozycji, które w przeszłości wykazywały niski wynik lub co do których pojawiły się problemy z realizacją;

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0068.

(2) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0481.

(3) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0376.

(4) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0224.

Czwartek, 24 marca 2011 r.

6. uważa, że budżet UE przynosi wartość dodaną krajowym wydatkom publicznym w przypadku inicjowania, wspierania i uzupełniania inwestycji w dziedzinach politycznych będących w centrum strategii „Europa 2020”; uważa ponadto, że budżet UE ma do odegrania ważną rolę we wspieraniu UE w procesie wychodzenia z obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego, ponieważ pobudza inwestycje, wzrost i zatrudnienie w Europie; jest zdania, że budżet UE mógłby przynajmniej złagodzić skutki obecnych restrykcyjnych krajowych strategii budżetowych przy jednoczesnym wspieraniu starań podejmowanych przez rządy krajowe; podkreśla również, że z uwagi na redystrybucyjny charakter budżetu UE obniżenie jego poziomu może zaszkodzić solidarności europejskiej i wywrzeć niekorzystny wpływ na tempo rozwoju gospodarczego wielu państw członkowskich; sądzi, że podejście oparte wyłącznie na pojęciach „płatnik netto”/„beneficjent netto” nie uwzględni w sposób należyty skutków ubocznych na rynkach państw UE i w związku z tym zagraża wspólnym celom polityki UE;
7. przypomina, że realizacja siedmiu przewodnich inicjatyw strategii „Europa 2020” będzie wymagała wielu przyszłościowych inwestycji, o wartości szacowanej przez Komisję Europejską na co najmniej 1 800 mld EUR do roku 2020 zgodnie z komunikatem w sprawie przeglądu budżetu UE (COM(2010)0700); podkreśla, że jeden z głównych celów strategii „Europa 2020”, a mianowicie wspieranie zatrudnienia i wysokiej jakości miejsc pracy dla wszystkich Europejczyków, zostanie osiągnięty wyłącznie wówczas, gdy niezbędne inwestycje w zakresie edukacji, na rzecz społeczeństwa wiedzy, badań naukowych i rozwoju, innowacji, MŚP oraz zielonych i nowych technologii zostaną poczynione teraz, bez zbędnej zwłoki; wzywa do znalezienia nowego politycznego kompromisu łączącego redukcję deficytów i długów publicznych ze wspieraniem takich inwestycji; mając na uwadze zwiększenie wpływu budżetu UE i lepsze reagowanie UE na kryzys gospodarczy, wyraża wolę zbadania możliwości poszerzenia istniejących instrumentów zwiększających synergię między budżetem UE a działaniami EBI w celu wspierania długoterminowych inwestycji; ponadto przychylnie odnosi się do rozpoczęcia przez Komisję konsultacji społecznej w sprawie inicjatywy wprowadzenia obligacji projektowych w ramach strategii „Europa 2020”;
8. w związku z tym sprzeciwia się próbom ograniczenia lub zmniejszenia środków budżetowych powiązanych z realizacją głównych celów „Europa 2020” i jej siedmiu inicjatyw przewodnich; uważa, że wszelkie takie próby przyniosłyby efekty odwrotne do zamierzonych i doprowadziły raczej do niepowodzenia strategii „Europa 2020”, jak to miało miejsce w przypadku strategii lizbońskiej; jest zdania, że strategia „Europa 2020” będzie wiarygodna tylko wówczas, gdy przeznaczy się na nią odpowiednie środki finansowe i przypomina, że PE wielokrotnie już zwracał uwagę na tę ważną kwestię polityczną; ponawia swój postulat pod adresem Komisji dotyczący sprecyzowania budżetowych aspektów inicjatyw przewodnich oraz poinformowania Parlamentu o środkach budżetowych koniecznych do wdrożenia strategii „Europa 2020”;
9. podkreśla fakt, że środki budżetowe nie są jedynym czynnikiem pozwalającym osiągnąć cele strategii „Europa 2020”, lecz że starania w zakresie budżetu muszą uzupełniać konkretne propozycje uproszczenia w celu stworzenia warunków niezbędnych do osiągnięcia celów w dziedzinie zatrudnienia, badań naukowych i innowacji, w tym technologii ekologicznych i energetycznych; wyraża przekonanie, że osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”, w tym stworzenie nowych zielonych miejsc pracy, uzależnione jest nie tylko od zwiększonych środków budżetowych, lecz również od jakościowej reorientacji istniejącej polityki UE, w tym WPR, poprzez należyte uwzględnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju;
10. ponadto jest zdania, że należy utrzymać na odpowiednim poziomie środki w budżecie na rok 2012 – także w tych obszarach, które nie są bezpośrednio powiązane z realizacją strategii „Europa 2020” – aby zapewnić kontynuowanie unijnych strategii politycznych i osiąganie unijnych celów, wychodząc poza obecny kryzys gospodarczy;
11. apeluje o zachowanie większej spójności zewnętrznej i wewnętrznej polityki UE przy uwzględnieniu ogromnego wpływu zmian zachodzących na świecie na środowisko ekonomiczne, naturalne i przemysłowe UE, jej konkurencyjność oraz zatrudnienie; podkreśla w związku z tym konieczność powierzenia UE koniecznych środków finansowych, tak aby mogła odpowiednio reagować na coraz większe globalne wyzwania oraz skutecznie bronić wspólnych interesów i podstawowych wartości, takich jak prawa człowieka, demokracja, rządy prawa, wolności podstawowe oraz ochrona środowiska, oraz je wspierać; przypomina, że często umiarkowane dodatkowe wydatki na poziomie UE mogą prowadzić do proporcjonalnie większych oszczędności na poziomie państw członkowskich;
12. sądzi, że UE ma do odegrania ważną rolę, pomagając krajom arabskim, jak i zapewniając im wsparcie finansowe, w tym historycznym okresie zmiany demokratycznej i transformacji gospodarczej i społecznej; w związku z tym przychylnie odnosi się do komunikatu Komisji w sprawie partnerstwa na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego (COM(2011)0200);

Czwartek, 24 marca 2011 r.

13. ubolewa nad brakiem jakiegokolwiek parlamentarnego wymiaru pierwszego europejskiego semestru pomimo roli, jaką odgrywa Parlament Europejski i 27 parlamentów narodowych w stosownych procedurach budżetowych; jest natomiast głęboko przekonany, że większe zaangażowanie parlamentów znacznie zwiększyłoby demokratyczny charakter oraz przejrzystość takiego mechanizmu; popiera pierwszy krok, jaki poczyniła Komisja Budżetowa Parlamentu Europejskiego, polegający na zorganizowaniu posiedzenia z parlamentami narodowymi w celu przedyskutowania ogólnego zarysu budżetów państw członkowskich i UE na 2012 r.;

14. z zadowoleniem przyjmuje publiczne zobowiązanie się prezydencji węgierskiej i polskiej do zainicjowania otwartego i konstruktywnego dialogu z PE na temat kwestii budżetowych w roku 2011; potwierdza wolę bliskiej współpracy z Radą i Komisją przy pełnym poszanowaniu postanowień Traktatu z Lizbony; oczekuje, że niniejsze wytyczne zostaną w pełni uwzględnione podczas procedury ustalania budżetu na 2012 r.;

Zrównoważony rozwój i odpowiedzialność u podstaw budżetu UE na rok 2012

15. odnotowuje, że w odniesieniu do roku 2012 wieloletnie ramy finansowe na okres 2007-2013 przewidują ogólny poziom środków na zobowiązania w wysokości 147,55 mld EUR oraz ogólny pułap środków na płatności w wysokości 141,36 mld EUR; przypomina, że kwoty te są znacznie niższe (o około 25 mld EUR w przypadku środków na zobowiązania i około 22 mld EUR w przypadku środków na płatności), niż pułap określony w obecnej decyzji w sprawie zasobów własnych;

16. podkreśla, że program finansowy przedstawiony przez Komisję dnia 31 stycznia 2011 r. przedstawia orientacyjną pulę referencyjną dla środków na zobowiązania w odniesieniu do każdego istniejącego programu i działania UE; zauważa, że ogólny poziom środków na zobowiązania można ustalić na kwotę 147,88 mld EUR;

17. podkreśla, że liczby te stanowią roczny podział wieloletnich całkowitych kwot uzgodnionych przez Parlament i Radę podczas przyjmowania tych programów i działań; zwraca uwagę, że ujęte w programie roczne kwoty to środki, które umożliwiają zrealizowanie unijnych celów i priorytetów, zwłaszcza w kontekście strategii „Europa 2020”; przyznaje jednak, że w ramach niektórych działań wieloletnich ram finansowych może pojawić się pole do manewru, zważywszy na bardzo tymczasowy charakter kwot orientacyjnych (zwłaszcza w dziale 2) przedstawionych wówczas przez Komisję;

18. zauważa, że budżet na rok 2012 jest szóstym z siedmiu budżetów w ramach obecnych wieloletnich ram finansowych; uważa zatem, że oba organy władzy budżetowej mają teraz jaśniejszy obraz niedociągnięć i mocnych punktów istniejących wieloletnich programów; zauważa, że dokonano już śródkresowych przeglądów większości programów w ramach procedury współdecyzji i zwraca się do Komisji o przedstawienie jakichkolwiek wynikających z tego konsekwencji dla budżetu; w związku z tym podkreśla, że PE jest zdecydowany – jeśli okaże się to konieczne dla wsparcia i rozszerzenia priorytetów politycznych UE, a także zajęcia się nowymi potrzebami politycznymi oraz w ścisłej współpracy ze swoimi wyspecjalizowanymi komisjami – w pełni wykorzystać między innymi pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego (przewidujący pięcioprocentowy margines elastyczności legislacyjnej);

19. podkreśla fakt, że pozostawianie wystarczających marginesów poniżej pułapów wszystkich działań wieloletnich ram finansowych nie jest jedynym rozwiązaniem pozwalającym na zareagowanie na nieprzewidziane okoliczności; wskazuje na powtarzające się niedofinansowanie niektórych działań wieloletnich ram finansowych, w szczególności działu 1a, 3b i 4, w porównaniu z potrzebami i politycznymi priorytetami UE zatwierdzonymi przez państwa członkowskie; uważa, że podejście leżące u podstaw budżetowych wytycznych Rady na rok 2012 nie odzwierciedla długoterminowej perspektywy i może zagrażać obecnym działaniom i programom, jeżeli wystąpią nieprzewidziane wydarzenia lub pojawią się nowe priorytety polityczne; podkreśla, że ostatnie wydarzenia w szeregu krajów północnoafrykańskich właśnie zmierzają w takim kierunku i zachęca Komisję do przeprowadzenia oceny, w jaki sposób istniejące instrumenty finansowe UE mogą być wykorzystane o wspierania dążeń do demokracji;

20. uważa natomiast, że należy w pełni wykorzystywać różne mechanizmy elastyczności przewidziane w porozumieniu międzyinstytucjonalnym (jak przenoszenie wydatków między działami lub uruchamianie instrumentu elastyczności); przypomina, że konieczne było wykorzystywanie ich co roku od 2007 r. w odpowiedzi na różne pojawiające się wyzwania; ma nadzieję, że Rada będzie w pełni współpracować w odniesieniu do ich wykorzystywania i że zainicjuje na wczesnym etapie stosowne rozmowy w celu uniknięcia nieproporcjonalnie długich i trudnych negocjacji w sprawie ich uruchomienia;

Czwartek, 24 marca 2011 r.

21. w związku z tym podkreśla, że utrzymanie środków na zobowiązania pod ścisłą kontrolą wymagałoby nie tylko znacznych przesunięć i ponownego określenia priorytetów, ale także wspólnego ustalenia przez instytucje ewentualnych „negatywnych” priorytetów i oszczędności; zdecydowanie apeluje do swych wyspecjalizowanych komisji o poważne zaangażowanie się w proces określania wyraźnych priorytetów politycznych we wszystkich obszarach polityki UE; podkreśla jednak fakt, że w tym celu większa elastyczność budżetowa oraz przegląd WRF (np. wyrównania między działami obecnych wieloletnich ram finansowych) mogą być konieczne dla zdolności funkcjonowania Unii, nie tylko w celu sprostania nowym wyzwaniom, lecz również w celu ułatwienia procesu decyzyjnego w ramach instytucji, tak by dostosować zasoby budżetowe do zmieniających się okoliczności i priorytetów; podkreśla, że ten proces musi być w pełni przejrzysty;

22. podkreśla, że zwiększenie liczby strategii politycznych oraz nowych kompetencji ustanowionych na szczeblu UE w następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony powinno logicznie pociągać za sobą dodatkowe zdolności finansowe dla UE w pierwszym roku po jego wejściu w życie, co właściwie nie ma miejsca w 2011 r.; przypomina Radzie i Komisji o deklaracji politycznej załączonej do budżetu na 2011 r., na mocy której Komisja podejmuje się rozważenia sposobów umocnienia priorytetowych obszarów Traktatu z Lizbony oraz dokonania dogłębnej oceny potrzeb w procesie przygotowywania projektu budżetu na 2012 r.; oczekuje, że Komisja zastosuje się do tej deklaracji poprzez na przykład zaproponowanie przekształcenia w programy wieloletnie zrealizowanych z powodzeniem projektów pilotażowych lub działań przygotowawczych dotyczących Traktatu z Lizbony;

23. uważa, że podejście Komisji do określania dotacji z budżetu UE dla unijnych agencji zdecentralizowanych jest wiarygodne i dostarczające właściwych zachęt; podkreśla, że środki budżetowe agencji UE nie są przeznaczone na same tylko wydatki administracyjne, ale przyczyniają się do realizowania celów strategii „Europa 2020” i dążeń UE w ogóle, zgodnie z decyzją organu ustawodawczego; podkreśla potrzebę ostrożnego analizowania wniosków o nowe stanowiska w odniesieniu do nowych przypisanych zadań; podkreśla jednak znaczenie odpowiedniego finansowania tych agencji, których zadania zostały rozszerzone, tak by nie utrudniać wykonania powierzonych im zadań; wzywa do przyjęcia specjalnego podejścia do kwestii zatrudnienia wyspecjalizowanych pracowników naukowych z doświadczeniem zawodowym, zwłaszcza jeśli stanowiska te są finansowane wyłącznie z opłat, a co za tym idzie są neutralne dla budżetu UE; wspiera prace prowadzone przez międzyinstytucjonalną grupę roboczą ds. przyszłości agencji, którą powołano na początku 2009 r., i oczekuje na jej wnioski, zwłaszcza dotyczące wspomnianych wyżej punktów;

Poziom płatności, zaległe zobowiązania (RAL) i finansowanie budżetu UE

24. zauważa, że poziom płatności w 2012 r. będzie bezpośrednio wynikał z zobowiązań prawnych i politycznych z poprzednich lat; uważa, że wzrost w porównaniu z poziomem budżetu na 2011 r. jest możliwy do przewidzenia i zgodny z ogólnym profilem płatności w okresie programowania 2007-2013 (zob. tabele w załączniku);

25. podkreśla pilną potrzebę zajęcia się kwestią wzrastającego poziomu zaległych zobowiązań (RAL) pod koniec 2010 r. (194 mld EUR, zob. tabela w załączniku); wyraża ubolewanie z powodu przyjętej przez Radę postawy przy decydowaniu o poziomie płatności a priori, bez uwzględnienia dokładnej oceny rzeczywistych potrzeb; podkreśla fakt, że poziom RAL jest szczególnie wysoki w dziale 1b; nie uważa proponowanej przez Radę opcji redukcji zobowiązań budżetowych UE w celu zmniejszenia poziomu RAL za rozwiązanie trwałe, ponieważ uniemożliwiłoby to osiągnięcie uprzednio uzgodnionych unijnych celów i priorytetów; podkreśla w związku z tym zobowiązanie się Rady do wspólnej deklaracji z Parlamentem w sprawie możliwości znalezienia rozwiązania dla potrzeb w zakresie płatności, które powstają w trakcie 2011 r., za pomocą budżetu korygującego;

26. podkreśla, że w procesie wdrażania programów wieloletnich nie można uniknąć pewnego poziomu RAL oraz że istnienie zobowiązań do uregulowania z definicji wymaga wykonania odpowiadających im płatności; dlatego domaga się utrzymania właściwej proporcji między zobowiązaniami a płatnościami oraz zobowiązuje się dołożyć wszelkich starań podczas procedury budżetowej, aby zmniejszyć rozbieżność między środkami na zobowiązania a środkami na płatności;

27. podziela pogląd Rady, że należy propagować opracowywanie realistycznego budżetu; wzywa Komisję do dopilnowania, by projekt budżetu opierał się na tej zasadzie; zauważa jednak, że wykonanie wcześniejszych budżetów, które uległo poprawie w ostatnich latach, może nie stanowić bardzo dokładnego wskaźnika potrzeb na 2012 r., ponieważ realizowanie niektórych programów może ulec przyspieszeniu w 2012 r. i potrzeby finansowe odpowiednio wzrosną; popiera wezwanie przez Radę państw członkowskich do zapewnienia lepszych prognoz realizacji, zwłaszcza z myślą o unikaniu niepełnego wykorzystania środków,

Czwartek, 24 marca 2011 r.

oraz uważa, że to same państwa członkowskie powinny podjąć większość starań w tym względzie, gdyż poziom przygotowanego przez Komisję projektu budżetu określony jest przede wszystkim w oparciu o ich własne prognozy (zwłaszcza w dziale 2) i ich zdolność wykonania; przypomina, że państwa członkowskie wraz z Komisją wspólnie zarządzają ponad 80 % środków UE; przypomina państwom członkowskim o ich prawnej odpowiedzialności przy określaniu i egzekwowaniu zasad finansowych mających zastosowanie do podmiotów otrzymujących finansowanie z UE;

28. zwraca uwagę, że ochrona interesów finansowych należy, od czasu wejścia w życie Traktatu z Lizbony, również do zakresu odpowiedzialności państw członkowskich; podkreśla, że Europejski Trybunał Obrachunkowy stwierdził, iż systemy zarządzania i kontroli w niektórych państwach członkowskich nie są w pełni efektywne; przypomina ponadto, że zwroty niewłaściwie wypłaconych środków finansowych w zakresie funduszy strukturalnych, wynoszące miliardy euro, do tej pory nie zostały dokonane; zauważa, że w obecnym sprawozdaniu rocznym DG REGIO nie można zadeklarować zasadności i regularności wydatków państw członkowskich, ponieważ niektóre państwa członkowskie nie przestrzegały obowiązku terminowego przedkładania swych sprawozdań; podkreśla, że ze względu na utrzymujące się niedofinansowanie przez państwa członkowskie budżetu UE, Parlament Europejski może być zmuszony do określenia „negatywnych” priorytetów wśród projektów unijnych i do zmniejszenia ich środków finansowych;

29. zdaje sobie sprawę z tego, że poziom ostatecznie zrealizowanych co roku płatności pociąga za sobą czasami znaczną tak zwaną „nadwyżkę” w porównaniu z poziomem płatności pierwotnie uzgodnionym przez władzę budżetową, co oznacza, że wkłady państw członkowskich do budżetu UE odpowiednio maleją, a ich sytuacja fiskalna ulega poprawie; nie uważa, aby obawy Rady dotyczące poziomu i momentu tego „zwrotu” były zasadne jeżeli chodzi o rozwiązanie delikatnego podstawowego problemu finansowania budżetu UE; uważa, że niezrealizowane płatności powinny być raczej przenoszone z roku „n” na następny rok budżetowy („n+1”) niż potrącać z obliczenia wkładów państw członkowskich; w związku z tym zdecydowanie wzywa Komisję do przedstawienia ambitnych propozycji dotyczących stworzenia nowych, prawdziwych zasobów własnych, tak aby Unia dysponowała rzeczywistymi i niezależnymi środkami finansowymi; nalega ponadto, by wszelkie nowe zasoby własne opierały się na obszernej ocenie wpływu i były ukierunkowane na rozwój sposobów wzmocnienia konkurencyjności i wzrostu gospodarczego UE; zwraca się do Rady o konstruktywną współpracę w debacie na temat sprawiedliwych i nowych zasobów własnych dla UE;

Wydatki administracyjne w ramach sekcji 3 budżetu UE

30. przyjmuje do wiadomości pismo komisarza ds. programowania finansowego i budżetu z dnia 3 lutego 2011 r. potwierdzające zobowiązanie Komisji do niepodwyższania liczby stanowisk oraz do podjęcia prób ograniczenia wzrostu nominalnego (w porównaniu z rokiem 2011) w środkach administracyjnych w dziale 5; jest jednak świadom faktu, że choć kompetencje UE rozszerzają się, tendencja ta może okazać się nietrwała w dłuższej perspektywie i może mieć negatywny wpływ na szybkie i skuteczne realizowanie działań UE;

31. wzywa Komisję do rozpatrzenia długoterminowego wpływu swojej polityki outsourcingu i swojej polityki zatrudniania rosnącej liczby pracowników kontraktowych na jakość i niezależność europejskiej służby cywilnej; podkreśla, że choć umożliwia to oszczędności w zakresie płac i emerytur, prowadzi to do sytuacji, w której coraz więcej pracowników zatrudnionych w Komisji nie jest ujętych w planie zatrudnienia; przypomina, że poziomy płac i emerytur określone są przez prawnie wiążące porozumienia, które Komisja musi w całości stosować;

32. podkreśla, że w przypadku programów wieloletnich pewne specjalne wydatki administracyjne (w tym wydatki agencji wykonawczych) ujęte są w ogólnej puli finansowej programów wraz z tak zwanymi „wydatkami operacyjnymi”; wskazuje, że zwyczaj Rady dokonywania horyzontalnych cięć tych pozycji budżetowych w celu ograniczenia wydatków administracyjnych nieuchronnie doprowadzi do zmiany całej wspólnie ustalonej puli środków na te programy oraz zagraża szybkości i jakości ich realizowania;

*

* *

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.

ZAŁĄCZNIK

